

1967), s. 177, har peget på nødvendigheden af, at der snarest overvejes en lovgivning, der under hensyn til samtlige i betragtning kommende samfundsinteresser indfører kontrol med udnyttelsen af landets råstoffer i form af indførelse af en almindelig koncessionsordning.

Spørgsmålet om, hvorvidt og eventuelt på hvilke betingelser der bør meddeles tilladelse til ophævelse af landbrugspligt efter de foreslåede bestemmelser i § 4, stk. 1, nr. 5 og 6, afgøres efter landbrugsministeriets skøn i det enkelte tilfælde. Findes det godtgjort, at arealerne må anses for uegnede til jordbrugsdrift, vil tilladelsen i almindelighed kunne påregnes meddelt, hvilket svarer til praksis efter gældende lov.

Til nr. 3.

Den udtrykkelige opregning i gældende lovs § 4, stk. 2, 1. og 2. pkt., af de jordbrugsmæssige betingelser, der kan stilles i forbindelse med ophævelse af landbrugspligten, er af redaktionelle grunde udeladt, idet disse betingelser ud fra almindelige forvaltningsretlige principper kan stilles uden udtrykkelig hjemmel i loven. Der tilsigtes således ingen realitetsændring ved udeladelsen af bestemmelserne.

Forslagets 1. pkt. svarer til gældende lovs § 7, stk. 3, 3. pkt., idet der dog er tilføjet en ny bestemmelse, hvorved det præciseres, at der kan kræves sikkerhedsstillelse for eventuelle betingelsers opfyldelse. Dette forslag tilsigter at bringe landbrugslovens bestemmelser i størst mulig overensstemmelse med reglerne i § 44, stk. 2, i lov nr. 314 af 18. juni 1969 om naturfredning.

Forslagets 2. pkt. tager sigte på tilfælde, hvor landbrugspligt i medfør af bestemmelserne i § 4, stk. 1, nr. 5 og 6, ophæves på arealer, uden at disse arealer kan eller skal overgå til en mere intensiv udnyttelse, jfr. bemærkningerne til forslaget nr. 2. Efter forslaget vil der være mulighed for ved ophævelse af landbrugspligt på arealer, der er mindre egnede til jordbrugsdrift, at stille mindre krævende betingelser end det hidtidige krav om fredskovspligt. Der tænkes således navnlig på betingelser, der sigter mod en mindre krævende beplantning end fredskov, samt på betingelser, der på anden måde kan hindre, at arealerne kommer til at henligge i uordentlig stand eller skæmmende for landskabet.

Det allerede eksisterende samarbejde med fredningsmyndighederne om sager vedrørende ophævelse af landbrugspligt i henhold til gældende lovs § 4 og tilladelser efter lovens § 7 agtes opretholdt med de modifikationer, der følger af lov om by- og

landzoner og af de i 1969 gennemførte ændringer af naturfredningsloven. Betingelser af landskabelig eller ordensmæssig art vil navnlig komme på tale, når ønske herom fremsættes af planlægningsmyndighederne, og betingelserne vil blive sikret ved pålæggelse af servitutter med disse myndigheder som påtaleberettigede og tilsynsførende.

Til nr. 4.

Ved behandlingen af ansøgninger om udstykning m. v. af landbrugsejendomme, der allerede på ansøgningstidspunktet er under 2 ha, er det antaget, at gældende lovs § 4, stk. 3, kan anvendes analogt. Den foreslåede bestemmelse vil give udtrykkelig hjemmel for landbrugspligtens bortfald i disse tilfælde.

Til nr. 5.

Den foreslåede bestemmelse er en konsekvens af forslaget nr. 1.

Til nr. 6.

Der henvises til bemærkningerne til § 2.

Til nr. 7.

Efter gældende lovs § 7 kan tilplantning af en del af en landbrugsejendom ikke som efter den tidligere landbrugslov finde sted uden tilladelse fra landbrugsministeren. Denne ændring må ses i sammenhæng med den ved landbrugsloven af 1967 indførte dyrkningspligt. Det har imidlertid været opfattelsen, at der — specielt under de nuværende produktions- og afsætningsforhold — bør gives landmændene en friere mulighed for at indtage arealer af en landbrugsejendom til tilplantning som led i en løbende tilpasning af det dyrkede areal, jfr. bemærkningerne til nr. 2. Det foreslås derfor, at der i lovens § 7, stk. 2, indføres bestemmelse om, at tilplantning af en del af en landbrugsejendom kan ske frit.

Til nr. 8.

Det foreslås, at der ved tilladelser efter lovens § 7, stk. 3, 1. pkt., skal kunne stilles tilsvarende betingelser som ved ophævelse af landbrugspligt, jfr. forslaget nr. 3. Sådanne betingelser vil navnlig komme på tale i forbindelse med tilladelse til udnyttelse af forekomster i jorden uden ophævelse af landbrugspligten.

Til nr. 9 og 10.

Samdrift af landbrugsejendomme giver mulighed for en tilpasning af bedriftsstørrelserne til den tekniske og befolkningsmæssige udvikling på en fleksibel måde, der ikke foregriber afgørelsen af spørgsmålet om, hvilken ejendomsstørrelse der fremtidig må anses for mest hensigtsmæssig.